

Kauer mod Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 94, stk. 1-3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af dommer D.A.O. Edward, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne A. La Pergola og M. Wathelet (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 7. februar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 22. januar 2002

i sag C-31/00, Conseil national de l'ordre des architectes mod Nicolas Dreessen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation)⁽¹⁾

Artikel 94, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, sammenholdt med EF-traktatens artikel 8 A, 48 og 52 (efter ændring nu artikel 18 EF, 39 EF, og 43 EF) alt efter det konkrete tilfælde, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, hvorefter perioder, der er tilbagelagt med børnepasning i en anden stat, der er part i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i en anden medlemsstat af Den Europæiske Union, kun kan ligestilles med alderspensionsforsikringsperioder på betingelse af,

(»Præjudiciel forelæggelse — artikel 10 EF og 43 EF — national lovgivning, hvorefter der til udøvelse af arkitekt erhvervet kræves eksamensbevis eller visse faglige kvalifikationer — fællesskabsstatsborger med et eksamensbevis, der ikke er medtaget i opregningen i direktiv 85/384/EØF — værtsmedlemsstatens forpligtelse til, når den får forelagt en ansøgning om tilladelse til at udøve arkitekt erhvervet på dens område, at foretage en sammenligning af de kundskaber, som bekræftes ved dette eksamensbevis samt ansøgerens faglige erfaring, og de kvalifikationer, der stilles krav om i den nationale lovgivning«)

(2002/C 84/30)

(Processprog: fransk)

— at de er blevet tilbagelagt efter det tidspunkt, hvor forordningen trådte i kraft i den førstnævnte stat, og

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

— at ansøgeren til de pågældende børn oppebærer eller har oppebåret kontantydelse i anledning af moderskab eller tilsvarende ydelser i henhold til denne stats lovgivning,

I sag C-31/00, angående en anmodning, som Cour de cassation (Belgien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Conseil national de l'ordre des architectes mod Nicolas Dreessen, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 10 EF og 43 EF, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne S. von Bahr, D.A.O. Edward (refererende dommer), A. La Pergola og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 22. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

mens sådanne perioder, der er tilbagelagt i indlandet, ligestilles med alderspensionsforsikringsperioder uden tidsmæssig begrænsning og uden andre betingelser.

Artikel 43 EF skal fortolkes således, at når en fællesskabsstatsborger til de nationale myndigheder indgiver ansøgning om tilladelse til at udøve et erhverv, hvortil adgangen ifølge den nationale lovgivning er betinget af, at ansøgeren har et eksamensbevis eller erhvervs-mæssige kvalifikationer eller perioder med erhvervs erfaring, er disse myndigheder forpligtet til at tage hensyn til samtlige eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og til den pågældendes relevante erfaring, idet de skal foretage en sammenligning mellem på den ene side den kompetence, der er dokumenteret ved disse kvalifikationsbeviser og denne erfaring, og på den anden side de krav om kundskaber og kvalifikationer, der stilles i den nationale

⁽¹⁾ EFT C 102 af 8.4.2000.

lovgivning, også når et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser er blevet vedtaget for det pågældende erhverv, og det ikke gennem anvendelsen af dette direktiv er muligt at fastslå, at ansøgerens eksamensbevis eller -beviser automatisk kan anerkendes.

(¹) EFT C 102 af 8.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 24. januar 2002

i sag C-35/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (¹)

(»Traktatbrud — miljø — affald — direktiv 75/442/EØF, 91/689/EØF og 94/62/EF — affaldshåndteringsplaner«)

(2002/C 84/31)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-35/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: R.B. Wainwright og L. Ström) mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (befuldmægtiget: R. Magrill, bistået af D. Wyatt, QC), angående en påstand om, at det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald (EFT L 194, s. 47), som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 (EFT L 78, s. 32), artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald (EFT L 377, s. 20), og artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10), idet det ikke har udarbejdet affaldshåndteringsplaner, som er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i de nævnte direktiver, og/eller har undladt at give Kommissionen meddelelse herom, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, N. Colneric, og dommerne R. Schintgen og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: R. Grass, den 24. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7 i Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald, som ændret ved Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991, artikel 6 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald samt, idet der bortses fra Gibraltar, artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, idet det ikke har udarbejdet affaldshåndteringsplaner, der omfatter hele dets område, og som er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i direktiv 75/442, som ændret ved direktiv 91/156, i direktiv 91/689 og i direktiv 94/62, og/eller har undladt at underrette Kommissionen herom.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 102 af 8.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 15. januar 2002

i sag C-43/00, Andersen og Jensen ApS mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret) (¹)

(»Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 90/434/EØF — fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier — tilførsel af aktiver eller tilførsel af en gren af en virksomhed — begreber«)

(2002/C 84/32)

(Processprog: dansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-43/00, angående en anmodning, som Vestre Landsret (Danmark) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Andersen og Jensen ApS mod Skatteministeriet, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, litra c) og i), i Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater